

H9 – Het land van Maas en Waal

Onder de groene hemel, in de blauwe zon
speelt het blikken harmonie-orkest in een grote regenton.
Daar trekt over de heuvels en door het grote bos
de lange stoet de bergen in, van 't circus Jeroen Bosch,
en we praten en we zingen en we lachen allemaal
want daar achter de hoge bergen ligt het land van Maas en Waal.

Ik loop gearmd met een kater voor op,
daarachter twee konijnen met een trechter op hun kop.
En dan de grote snoeshaan, die legt een glazen ei;
wanneer je 't schudt dan sneeuwt 't op de Egmondse Abdij.

Ik reik een meisje mijn koperen hand;
dan komen er twee Moren met hun slepen in de hand.
Dan blaast er de fanfare, ter ere van de schaar,
die trouwt met de vingerhoed, ze houden van elkaar

En onder de purp'ren hemel, in de bruine zon
speelt nog steeds het harmonie-orkest ...

We zijn aan de koning van Spanje ontsnapt,
die had ons in zijn bed en de provisiekast betrapt.
We staken alle kerken met brandewijn in brand;
't is koudvuur dus 't geeft niet en 't komt niet in de krant.

Het leed is geleden, de horizon schijnt,
wanneer de doden dronken zijn en Pierlala verdwijnt.
Dan steken we de loftrumpet en ook de dikke draak,
en eten 's avonds zandgebak op 't feestje van Klaas Vaak

En onder de gouden hemel, in de zilv'ren zon,
speelt altijd het harmonie-orkest in een grote regenton.
Daar trekt over de heuvels en door het grote bos
de stoet voorgoed de bergen in, van 't circus Jeroen Bosch,
en we praten en we zingen en we lachen *ha-ha-ha*,
ha-ha-ha-ha, het land van Maas en Waal;
van Maas en Waal,
van Maas en Waal,
van Maas en Waal!